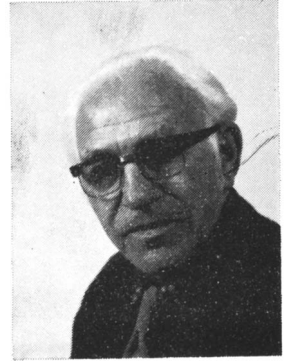

Ter herinnering aan G.H.J. Brilleman

W.F. Anderson

Op 7 december 1979 bereikte ons het onbegrijpelijke en schokkende bericht dat onze voormalige voorzitter van de afdeling Twente in de leeftijd van 71 jaar, plotse-ling was overleden. Hij was een trouw lid van de Neder-landse Geologische Vereniging en we deden nooit ver-geefs een beroep op hem, als het er om ging, een lezing voor ons te houden. Met een beminlijke eenvoud, opgewekt en vrolijk, was hij op zo'n avond reeds vroeg-tijdig aanwezig om alles voor te bereiden, daarin trouw bijgestaan door zijn vrouw. En wat voor avonden waren dat. Ze zijn voor ons onvergetelijk. In bonte afwisseling werden ons de prachtigste bloemen, mooie landschap-pen en historische gebouwen voorgetoverd. Nog maar pas geleden hield hij voor ons een mooie lezing over het eiland Kreta. Wat was nu de drijfveer voor zijn vele reizen. Niet anders dan, om de schoonheid van de schepping vast te leggen, om daardoor anderen later ook in te laten delen en van te genieten. Bewogenheid met hen die niet in de gelegen-

heid waren zulke reizen te maken.

Na eerst werkzaam te zijn geweest in de Twentse metaalindustrie werd hij na de oorlog met zijn vrouw benoemd tot jeugherbergouders op het Huis te Breklenkamp, de fraaie havezathe in het Dinkelland, waar zij precies op hun plaats waren. Opgeleid als fijnmecha-niker, kon hij alles maken wat hij voor zijn liefhebberijen nodig had. Laden-kasten en zelfs weefgetouwen. Op bij-gaande foto ziet men hem bezig bij het torentje van de havezathe. Ons lid de journalist Adriaan Buter schetste hem als volgt:

Een ouderwetse jeugherberg'vader': meer jeugdleider dan herbergier. Popu-lair bij de trekkers en de plaatselijke bevolking met wie hij als een der hun-nen kon omgaan. Breklenkamp werd dank zij de Brillemans ook een klein cultureel centrum in de buurtschap, min of meer een 'dorpshuis', waar sti-mulerende bijeenkomsten plaats von-den. Gerrit Brilleman vulde niet zelden zelf het programma. Want zijn natuur-

verkenningen hadden in de loop van de jaren een rijke buit opgeleverd en hij kon er smakelijk over vertellen. Zijn rijke verzameling agaten en fossielen mocht gezien worden. De huiskamer van de Brillemans was langzamerhand op een naturaliën-kabinet gaan lijken. Gerrit hanteerde bovendien de camera op een manier, die tot een rijke verzameling kleurendia's leidde. Heel de flora en fauna van het verrukkelijke Dinkelland had hij in zijn plaatjes verzameld. Dat gaf hem veel meer voldoening dan de opgezette vogels, waarmee hij als natuurverzamelaar was begonnen'.

Tot zover de heer Buter. Als leider van de jeugdherberg hebben hij, zijn vrouw en mej. Tine Waasdorp honderden, ja duizenden, uren van geluk en schoonheid geschonken, die voor hun gehele leven van betekenis moeten zijn geweest. Hij was een waarlijk groot mens, een kwalificatie, die hij zelf echter in zijn bescheidenheid niet graag gehoord zou hebben. Hij heeft ons aller leven verrijkt en zal tot onze dierbaarste herinneringen blijven behoren. Naast gevoelens van rouw overheerst toch een diepe dankbaarheid.

Von des Lebens Gütern allen, ist der Ruhm das Höchste doch. Wenn der Leib in Staub zerfallen, lebt der grosse Name noch.

(Friedrich Schiller)

Meester Gerritsweg te Eesveen bij Steenwijk

G.J. ter Horst

Onze oudere leden zullen zich de Heer M. Gerrits nog wel herinneren en ongetwijfeld terugdenken aan vergaderingen en excursies in Havelte e.o. Hij is sinds 1946 lid van de Nederlandse Geologische Vereniging.

Na 8 jaar in Nieuwleusen - is hij 38 jaar hoofd der school geweest in Eesveen bij Steenwijk.

Dit laatste was zeer terecht aanleiding voor het bestuur der gemeente Steenwijk hem te eren door eind 1979 een weg naar hem te noemen te Eesveen, bij zijn oude school: Meester Gerritsweg.

Wij beschouwen dit met hem als een hele eer, vandaar dat wij er hier gaarne melding van maken. Hij is thans 77 jaar en woont te Ommen.

Een groot gedeelte van zijn omvangrijke stenenverzameling is tentoongesteld in de Oudheidkamer te Ommen. In het vakantieseizoen fungeert hij daar als gids. Wij hopen dat hij dit werk - dat hem veel voldoening geeft - nog vele jaren zal kunnen blijven doen.

